

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Vanguard Woman

زن پیشواز

نشریه پیشرو شماره ۴۳

نویسنده: فاطمه علوی

۰۳ جولای ۲۰۱۲

زنان کارگر، ارزانترین کالا در نظام های سرمایه داری

جا دارد که در روز تجلیل و بزرگداشت از کار و کارگر نوشته ام را با درود به زنان مبارز آغاز کنیم. چه آنانی که در تاریخ نام شان ثبت گردید و چه آنان که بی نام و نشان مبارزه کردند و در زیر خاک ها خفته و خاموش شدند. یقیناً زنان در طول تاریخ با گفتار، کردار و نوشتار شان از طبقه رنج دیده و محروم جامعه دفاع کرده و به مبارزه برخاسته اند. از آن جمله پروین اعتصامی است. زن مبارزی که دوران کودکی را زیر چتر پدرش که مردی مبارز و مشروطه خواه بود، بزرگ شد. او نیز از جمله مبارزان راه آزادی خواهی بود، و با قلم خود به طبقه حاکم زورمند حمله نمود، چنانچه نوشت:

روزی گذشت پادشهی از گذرگهی فریاد شوق بر سر هر کوی و بام برخاست
پرسید زان میان یکی کودکی یتیم کاین تابناک چیست که بر تاج پادشاست
آن یک جواب داد چه دانیم ما که چیست دانیم آنقدر که متاعی گرانبهاست
نزدیک رفت پیرزنی کوزپشت و گفت این اشک دیده من و خون دل شماست

این شعرها بسیار نزدیک است با آن ذهنیت و نگرش سپارتاکوس نسبت به طبقه زورمند حاکم. ذهنیتی که باعث شد در ۷۳ سال قبل از میلاد، یک مشت برده ای ستم دیده با دستان خالی در مقابل ارتش تا دندان مسلح روم برای به دست آوردن آزادی و حقوق انسانی شان قیام نمایند.

البته مبارزات عدالت خواهانه در طول تاریخ وجود داشته است همیشه افراد معدودی بوده اند که در راه رسیدن به حقوق انسان های محروم و محکوم جنگیدند و مبارزه کرده اند. آنان با عشق به توده های زحمت کش و محروم، در مقابل طاغوت های زمان ایستادند. طاغوت هائی که به گفته داکتر علی شریعتی در هر دوره ای به شکلی مختلف از ستم دیدگان استثمار و بهره کشی نمودند. هرم ها، قصرها، معابد و مساجد به وسیله ما ساختند. حتا به جای سنگ و خشت برادران و پدران ما را در بین دیوار ها گذاشتند. ما را برای جنگیدن به سوی قومی فرستادند که حتا آنان را نمی شناختیم. کسانی را کشتیم که آنان را نه دیده بودیم و نه می شناختیم. در این میان همیشه خون ما ریخته شد،

پدران و مادران ما به عزای مانشتند ولی اگر پیروز هم شدیم افتخاران را اشخاص دیگری کسب کردند و به نام شان ثبت نمودند.

آن روز گناه ما برده بودن بود و برده و بنده به دنیا می آمدیم و از هرگونه آزادی محروم بودیم. ولی امروز به نام آزادی و دموکراسی استعمار و استثمار می شویم. حتا ارسطو می گفت « برده ها باید برده بمانند تا آقایان آقائی نمایند». چیزی را که امروز بزرگترین فیلسوف نظام سرمایه داری کارل پوپر می گوید « ما کشور های مستعمرات را که همانند کودکستان بود زود به حال خودشان رها کردیم».

مارا به رخت و چوب شبانی فریفته اند این گرگ سالهاست که با گله آشناست

گرگ همان گرگ است فقط نام و لباسش تغییر کرده است. آن زمان فقط از جسم ما استفاده می کردند ولی حال ذهن، عقاید، افکار، اراده، زبان و فرهنگ مان همه و همه تحت استعمار اربابان مان قرار گرفته است. متأسفانه هرباری که شخصی از ما برخاسته است تا از شرف و آزادی مان دفاع نمایند، با خنجر ها و تیغ های جلدان تاریخ تکه تکه و پاره پاره شدند.

هر بار که به گفته سپارتاکوس خواستیم تا جهانی بدون غلام و ارباب، بدون طبقه، بدون ارزش های نژادی، بدون مذهب، بدون... داشته باشیم، گنهکار و یاغی شناخته شدیم. اگر گناه این است و گنهکار این پس درود بر تمام گنهکاران تاریخ، و تا ابد نام آنان جاوید خواهد ماند.

بله با تغییراتی که در طول تاریخ به وجود آمد. هرروز استثمار گر چهره عوض کرد و استثمار شکل دیگر به خود گرفت. اما خطرناک تر از گذشته محرومان را به بند کشیدند و بر بیچارگان شلاق ستم نواختند. امروز نیز با به میان آمدن نظام سرمایه داری و کاپیتالیستی هر کس ثروت بیشتر دارد، قدرت بیشتر به دست می آورد و انسان هائی که زر ندارند زور نیز ندارند. پس مجبور اند تا کار خویش را به ازای دستمزد به زور مندان زر مند ببخشند و خود را به عنوان کالائی به صاحبان سرمایه و وسایل تولید بفروشند.

در این میان می توان گفت زنان بیشترین قربانی ها را تقدیم کرده اند زیرا زنان چون زر ندارند زور نیز ندارند. بناءً این ها بدترین، بی ارزشترین و آرزانترین کالا بودند، فقط شی شدند در خدمت نظام های سرمایه داری قدرتمند قرار گرفتند و چون برده ها بهره کشی شده و می شوند. امروز کارگران زن در مدرن ترین کشور های دنیا با بدترین وضعیت زندگی می نمایند. حتا مزد زنان کارگر نسبت به مردان کارگر کمتر است. برای این که این مناسبات نا عادلانه شکسته شود ضرورت به يك عصیان معصومانه و جسورانه است. پس زنان باید طغیان و عصیان نمایند.